

[Ib Nørlund]

Det er jo også i formel hensende et højt besynderligt forslag, der her foreligger. Det kalder sig et valglovsforslag, men i bemærkningerne siges der, som det er nævnt, jeg citerer:

»Vedtagelse af loven anses for at indeholde et stiltiende samtykke til ratifikation.«

Det er dog en ejendommeligt nyskabelse, dette her stiltiende samtykke. Det tyder på lusk i affæren, og det er der også. For man har nemlig villet undgå at tage direkte stilling til, om der skal holdes EF-valg, og om de skal holdes nu. Det er det, man vil luske stiltiende igennem – jeg forstår, det er det, hr. Erik Holst kalder en bunden opgave.

Jeg skal i hvert fald ikke efterlade tvivl om vores stilling til disse problemer. For det første: vi er principielt imod afholdelse af EF-valg, fordi de ganske åbenlyst indgår i en plan om at tage endnu mere suverænitets navnlig fra de mindre makkere som Danmark til fordel for EFs overnationale organer, der jo domineres af de store magter og disses store monopoler.

EF-valgene skal fremme Danmarks integration, opslugen, i EF, det, som det euro-socialdemokratiske program kalder en »gradvis sammenvoksen af vore lande«. Tindemansplanen sagde åbent, at EF-valgene skulle være det første store skridt i retning af den politiske union. Da vi diskuterede Tindemansplanen herinde, var det EF-partierne inklusive regeringen, som forsvarede den og gik ind for den; det var os, der gik imod. Derfor er vi også imod nu at styrke Luxembourgforsamlingens vetofri afgørelses vægt, for det vil betyde, at endnu flere ulykker vil rulle ind over os.

Og så taler man også her i dag søde ord om, at EF-valgene betyder en demokratisering. Hvad for en demokratisering? 16 mere eller mindre fortræffelige danskere ud af 410 – det er endda mindre andel end nu. Ja, der er dem, der ikke holder sig tilbage fra at snakke om nærdemokrati i forbindelse med dette her, at det vil styrke forbindelsen til vælgerne, og jeg ved ikke, hvad der er sagt, hvor én skal repræsentere 200.000, og denne ene bliver sendt langt ned i Europa, hvor man sjældent hører noget til, hvad han foretager sig i en forsamling, hvor i hvert fald megen tid går med at overtage hinanden om hinandens betydningsfuldhed. Hvis det skal

kaldes demokrati, må man sige, det er rævesnak for gæssene.

Men det giver også grund til at huske, hvordan det gik sidst, da man snakkede sødt om EF, ved folkeafstemningen. Hr. Stetter fandt det ubegribeligt, at der var modstand mod det, man er ved at foretage nu, men når virkeligheden i dag sammenlignes med alle de gyldne EF-løfter, så har historien ikke efterladt megen tvivl om, hvem der fik ret. Det var jeres egne løfter, der gjorde jer til de virkelige tabere ved denne folkeafstemning, fordi alt det, som I lovede, faldt på gulvet, og derfor er den debat ikke afsluttet og kan ikke være det.

Dernæst er vi imod EF-valg nu. Man henviser til, at Rom-traktaten forpligter os, men selv ikke den siger, at det skal være nu. Op til folkeafstemningen sagde J. O. Krag: »Der bliver ikke direkte valg i dette sekel«, og det var et stykke tid det officielle danske synspunkt. Selv i Guldbergs udenrigsministertid tog regeringen forbehold over for EF-beslutningen om valg i 1978. Hvorfor så nu? Siden hen tog socialdemokratiet visse forbehold, som nærmest tilstræbte at regulere modstanden inden for partiets egne rækker, og da dette formål var opnået, blev de forbehold taget væk. Der var heller ikke noget særligt fortræffeligt ved dem.

Men det er endvidere åbenbart meningen at gennemføre valget, så det i sig selv gøres til et led i integrationen. En række partier agter at opstille som euro-partier på grundlag af programmer, lavet til i udlandet. Det var jo et sådant, der blev dasket på bordet på den socialdemokratiske kongres, lige efter den afsluttedes for nylig, og i forbindelse med, hvad hr. Erik Holst har forsikret om vetoret, skulle han vel kigge deri, hvordan man vil gøre flertalsafgørelser til regel. Men der skal jo også være euro-konservative og euro-liberale og ja, jeg tror selv euro-Erhard Jakobsener, som bliver 150 pct. tilhængere, som det jo er sagt. Det er også på den måde, man vil prøve at integrere det politiske liv i Europa.

Men vi har altså ikke villet disse valg. EF-politikerne agter åbenbart at gennemføre dem, til trods for at der ved meningsmålinger kun viser sig ca. 12 pct. for et sådant EF-Parlament. Men så må I også tage skade for hjemgæld, for så tager vi udfordringen op og håber, at alle EF-modstandere vil gøre det.